

ปลูกบ้าน “ต่างอำเภอ” กับที่ทำงาน ขอเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่ ?

โดย ลุงถูกต้อง

ประเด็นปัญหา : ผู้ฟ้องคดีซึ่งเริ่มรับราชการครั้งแรกที่หน่วยงานระดับกรม ตั้งอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร ต่อมาได้โอนย้ายไปรับราชการเป็นพนักงานส่วนจังหวัด สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด แห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ที่ อ.เมือง โดยผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอเบิกค่าเช่าบ้านที่เช่าอยู่ที่ อ.เมือง และได้รับอนุมัติจาก นายก อบจ. ให้เบิกได้ตามสิทธิ จากนั้นภรรยาของผู้ฟ้องคดีได้กู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อสร้างบ้านในที่ดิน ของตนเอง ซึ่งที่ดินดังกล่าวอยู่ต่างอำเภอกับ อบจ. ที่ผู้ฟ้องคดีทำงานอยู่ แต่เป็นอำเภอที่มีเขตติดต่อกับ อ.เมือง และอยู่ในจังหวัดเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีได้นำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อสร้างบ้านของภรรยา มายื่นขอเบิกค่าเช่าบ้าน และนายก อบจ. ได้อนุมัติให้เบิกได้ ทว่าไม่นานนัก ... ก็มีคำสั่งให้เพิกถอนการอนุมัติ ดังกล่าว เพราะเห็นว่าเป็นการเบิกจ่ายที่ผิดระเบียบ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่ง แต่ถูกยกอุทธรณ์ จึงนำคดี มายื่นฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า : แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามข้อ 6 วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 เพราะได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่กับท้องที่ที่รับราชการครั้งแรก แต่การที่ ผู้ฟ้องคดีจะนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อสร้างบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ จะต้องเป็นกรณีบ้านนั้นตั้งอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่หรือในท้องที่ที่กระทรวงมหาดไทย ประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกัน ทั้งนี้ ตามข้อ 4 ประกอบกับข้อ 14 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าว ซึ่งให้นิยามคำว่า “ท้องที่” หมายความว่าอำเภอ กิ่งอำเภอ หรือท้องที่ของอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกัน

ฉะนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อสร้างบ้าน ซึ่งมีใช้ท้องที่อันเป็น ที่ตั้งของ อบจ. ที่ผู้ฟ้องคดีย้ายไปปฏิบัติงานประจำอยู่มาขอเบิกค่าเช่าบ้าน อีกทั้งอำเภอที่สร้างบ้านก็มีใช้ ท้องที่ที่กระทรวงมหาดไทยประกาศให้เป็นท้องที่เดียวกับอำเภอเมือง นายก อบจ. (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงไม่อาจ อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้านหลังดังกล่าวได้ การเพิกถอนคำสั่งอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้นที่ยกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 56/2564)

สรุปได้ว่า : ในกรณีเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย ค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 การนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้ เพื่อสร้างบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ จะต้องเป็นกรณีที่บ้านนั้น ตั้งอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ หรือในท้องที่ที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดให้เป็นท้องที่เดียวกันเท่านั้น ซึ่งก็คือบ้านจะต้องอยู่ ในเขตอำเภอเดียวกับที่ตั้งของที่ทำงาน ฉะนั้น ในการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านดังกล่าว ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ใช้สิทธิจะต้องตรวจสอบสิทธิของตนก่อนว่ามีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงมหาดไทยที่ใช้บังคับ ในขณะนั้นหรือไม่เสียก่อน เพื่อจะได้ไม่เสียสิทธิดังเช่นในคดีนี้ นะครับ

(ปริกษาการฟ้องคดีปกครองได้ที่สายด่วนศาลปกครอง 1355)